

Ca-NOSTRA

*** ANY SISÉ.—NÚM. 274 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 30 D'AGOST 1913 ***

«Lliga d'Amics del Art»

PER L'OBRA DEL ART POPULAR

Aquesta lliga convida tots els seus amics, i especialment an aquells qui estiuetjen en el camp, a col·laborar a l'obra del Art Popular que s'és decidida a emprendre.

Aquesta obra, iniciada a Barcelona, té per objecte un estudi del art indígena en les regions levantines que faciliti als arquitectes, decoradors i artistes de tot genre el retorn als nostres estils tradicionals.

Se necessita com a base una col·lecció fotogràfica lo més completa possible de casals de possessió, places, carrés i cases típiques de la nostra pagesia, fatxadés, interiors, patis, cuines, dormitoris, etc. conjunts pintorescs en que no es indiferent el paisatge, ferros, balcons, mobiliari, detalls constructius i decoratius, i tota casta d'elements útils per l'estudi del nostre art popular que desitjãm conservar i tornar a nova vida.

La «Lliga» prega a tots aquells qui estimin aquesta idea i vullin contribuir a la seva realització que envïin fotografies de tot allò que tenguen més al alcanç interessant pel seu objecte, i espera que la seva patriòtica iniciativa serà secundada amb particular entusiasme pels estiuetjants i amics dels pobles aficionats a la fotografia o que tenguen coneguts que ho sien i vullen ajudar-los.

S'agrairà molt l'enviu de tres proves de cada clixé. Podeu remetre's a la Secretaria de la Lliga d'Amics del Art, Palacio 81.

EL GITANO

Un rival al joch de daus
no l'ha trobat may la Reyna;
fortuna y amor al joch
no hi há qui'n tinga com ella.

Orfaneta era a tretze anys,
als catorze ja era reyna,
y als quinze ab els daus resol
les qüestions de pau y guerra.

L'hermosa filla de Reys
està enjuda y frenètica,
cap príncep ni cavaller
demana jugar ab ella;
com son tants els qu'ha empobrit
un de nou en va n'espera.

Un Gitano ara ha arribat
proposantli una juguesca,
du'l calsat de la guineu,
el pit nu y nua la testa.

—¿Quin tresor tens per jugar?—
li pregunta la Princesa.

—Tot ho tinch, no'm falta rès,—
que la terra es tota meva:
per teulada'l firmamet,
sol y lluna per llanternes,
els boscos ombrius per llar,
y per llit les planes verdes.—

Tota la cort riu que riu,
y riu que riu diu la Reyna:
—Per quan tot ho hauràs perdut,
en penyora't prenh la testa.

—Y per quan t'hauré guanyat
or, palaus y diademes,
prenh per penyora un petó
de fos llavis de rosella.—

Tota la cort riu que riu,
los daus a saltar comensen
y per cop primer avuy
son contraris a la Reyna.

—¡Patges portau punyats d'or
portaulo a vaxells y gerres!—
Y els daus van saltant, saltant,
y perdent, perdent, la Reyna.

Els patges venen y van
portant de nou gerres plenes,
y saltant van sempre'ls daus
y la Reyna perdent sempre.

En và demana rius d'or,
s'han buydat vaxells y gerres!
y el Gitano riu que riu
y l'ira a la Reyna ofega.

Quan al palau falta l'or,
juga joyes y diademes

y els vells blasons y estandarts
que recorden les proeses
d'una nissaga de Reys...
y va perdent, perdent sempre!

Ja s'ha jugat el palau,
ja no té rès més per perdre;
y's juga'l primer petó
de sos llaxis de rosella.

El Ginano l'ha guanyat
y llensant els daus s'axeca;
y agafa les gerres d'or
y les joyes y diademes
y els vells blasons y estandarts,
y pel finestral ho llensa

—Pobres d'aquests encontorns,
partiuvosho y féune festa!
jo no necessito rès,
que la terra es tota meva.
Per teulada tinch el cel,
sol y lluna per llanternes,
per llar los boscos ombrius
y per llit les planes verdes.
Per ser tan rey com un rey
fins tinch un petó de Reyna.

Apeles Mestres.

EL CATOLICISME A FRANÇA

DESPRES DE LA SEPARACIÓ DE LA
IGLESIA DEL ESTAT

Amb molt de gust anam llegint el Dietari curiósissim que l'entusiasta Dr. Alcover, va publicant setmanalment demunt l'estimat aixerit confrara «La Aurora», en que va contant dia per dia i fil per randa, amb aquell seu estil tan popular i pintoresc qu'encanta i enamora; totes les seues impressions que va recullint en el viatge que va fent per França Inglaterra Alemania etc. per conferenciar amb els sabis filolecs de dites nacions sobre l'obra del Diccionari i la Gramàtica de la Llengua catalana.

Nostro honorable Patrici no de dexa passar cap ocasió que se presenti per parlar de la Religió, i del estat en que se troba per les nacions allà ont fa cap, essent un gran exemple per aquells mallorquins capverjos que creuen que la Religió passa de moda. Vegen l'impressió que recullí de boca de Monsenyor Carselade, el gran Bisbe de Perpinyà, tant amic, com tothom sab, de la Llengua catalana, sobre l'estat de la Iglesia a França, després de la separació del Estat:

«Llavó li he demanat com se trobaven l'Esglesia i es Clero després de sa separació de s'Estat; i som romàs agradablement esglaiat de lo que m'ha dit. M'ha dit que estaven cent vegades millor que no estaven quant s'Estat sostenia es Culte catòlic i es seus Ministres. Primerament gaudeixent d'una llibertat i d'una independència molt grossa per treballar per Deu i per ses ànimes, ja que no s'han d'entendre més que amb el Papa i amb sa seua consciència; i en quant an es sosteniment material des culte i des Clero, son tantes ses almoines que es feels donen, que fins aquí han pujat mes de lo que s'estat donava per tal objecte, de manera que tot es Clero i totes ses esglésies que percebien des presupost de s'Estat en virtut des Concordat, han pogut percebre i segueixen percebent exactament lo meteix que si no hi hagués haguda la separació. I no sols això, sino que el Bisbe ha pogut comprar, d'almoines de feels, la casa que ara ocupa, que es molt mes gran i mes suntuosa que el Palau que primer tenia, i llavó ha pogut fundar una partida de parroquies que faltaven, parroquies dotades de 22,000 franchs i qualcuna amb 55,000, i ha demés ha pogut enviar des *dinero de Sant Pere* an el Papa 20.0.0 i de vegades 50.000 francs cada any.

I m'ha dit Monsenyor Carsalade, que a casi totes ses diòcesis de França n'hi pren lo meteix; per tot els feel aboquen ses seues almoines a l'Esglesia; entre altres casos m'ha citat que l'Arquebisbe de Paris ha fundades desde sa separació de s'Estat, caranta o cinquanta parroquies noves, que essent ben necessaries p'es bon servici des feels. I com e hi ha unes quantes diòcesis molt pobres, com ses d'alguns endrets d'ets Alps, han convengut tots es Bisbes francesos de decantar es cinc per cent de totes ses almoines que els entren i destinar-ho an aquelles diòcesis tan pobres, a fi de que totes tenguen el seu re-
capte.

Aquí hi ha que dir tres coses:

1.ª Que França és es el país del món mes ric; i allà on e hi ha baldó, sempre hi ha mes ganes de donar. 2.ª Que es francesos son generalment donadors, generosos, maldement, n'hi haja que creguen lo contrari; i aquest fet demostra lo que deim. 3.ª Que dins el poble francés, a pesar de tot, e hi ha un gran fondo de relligiositat. Donar diners a l'Esglesia es un síntima, una senya de fe. Es qui no tenen fe, es qui no senten sa Rel·ligió Catòlica dins es seu cor, no donen diners per tal Rel·ligió. Aixó es evident».

Sr. Director de CA-NOSTRA

Molt Sr. nostro y benvolgut amic:

Li suplicám publiquí en son setmanari el comunicat que, ab aquesta fetxa, enviám an el Director del diari palmèsà «La Región», per lo qual li acompanyám la present copia.

Quedaràn agraits sos affms. S. S.

Juan Coli.

Juan Truyol.

Inca 28 Agost 1913.

LO DE INCA

La verdad en su lugar

Con verdadero asombro hemos leído, en el n.º 49 del diario «La Región», correspondiente al día 26 del actual, una reseña con los atrayentes títulos «Desde Inca» «Suceso desagradable», cuyo contenido, lleno de inexactitudes, es altamente ofensivo para los socios de «La Constancia» en particular, y para los vecinos de la ciudad de Inca en general.

Ignoramos quién es el Corresponsal anónimo que con sus desplantes trata de ridiculizar a los cultos moradores de esta ciudad; pero si tenemos la completa seguridad de que con la crónica de referencia ha sorprendido la buena fé de «La Región», por lo que vamos a relatar la verdad de lo sucedido.

Un grupo de amigos, que si bien son socios de «La Constancia», lo son también de otras sociedades locales, determinaron pasar un día de grato solaz y franca expansión, y al efecto, el domingo último, se reunieron en la fonda Janer celebrando una comida íntima, y algunas horas después, se congregaron en la plaza de toros lidiando un becerro, sin público ni presidencia, pues se trataba de una diversión privada, a puerta cerrada, en cuya diversión podían tomar parte todos los reunidos, que eran los únicos que sufragaban los gastos, no pudiendo el público entrar en la plaza, ni aun pagando.

El objeto de los reunidos era probar su valor y sus habilidades ante la *fiera*, sin fiscalización alguna de un público pagano, que hubiera tenido derecho a la protesta y a la censura, a lo cual no querían exponerse aquéllos, novicios en el arte del toreo.

Y tal como se había proyectado, se realizó el ensayo de becerrada, sin incidentes desagradables, reinando la más perfecta armonía entre los reunidos que, por cierto, pertenecen a distintas clases sociales y a diversos bandos políticos. Con satisfacción lo consignamos, tanta en la fonda como en la plaza, se confundieron en amigable consorcio, altos y bajos, ricos y pobres.

¿Podría decirnos el anónimo Corresponsal, si es racional calificar de «lamentable suceso» a una diversión particular, para la cual se cedió gratis la plaza, trabajaron por amor al arte los *Bombas y Machacos*, y se repartió después parte de la carne del *Miura* entre las Hermanas de la Caridad?

Para desvirtuar el mal efecto que habrá producido la reseña de referencia, debemos hacer constar que no ha causado penosa impresión, en esta ciudad, el ensayo de becerrada celebrado el domingo último, como se afirma en dicha reseña, pues, ni se lesionaron los derechos de los subvencionistas, ni hubo la protesta de los 200, con los consiguientes insultos y atropellos, ni se alteró el orden público, ni resultaron doce heridos de la capea, como falsamente ha referido el Corresponsal indicado.

No se lesionaron los derechos de los subvencionistas de la plaza, al prohibirles la entrada el domingo último, porque su subvención únicamente les dá derecho a una entrada gratuita en cada una de las funciones que se verifiquen en dicha plaza. Función, es un acto público que se celebra con la concurrencia de mucha gente. La diversión del domingo fué un acto privadísimo, al cual no asistió poca ni mucha gente, los tendidos y los palcos estaban vacíos, no se permitía la entrada a nadie: fué un ensayo, y no una función.

El documento de los subvencionistas, que, dicho sea de paso, no es público y solemne, no les faculta para asistir a los actos privados que se efectuen en la plaza de toros. Y prueba de ello es que apesar de ser 300 los subvencionistas, ninguno solicitó en forma entrar a la plaza, pues, sólo tres ó cuatro individuos, que dudamos sean subvencionistas, intentaron entrar; más una simple indicación fué suficiente para que desistiesen de su propósito.

No obstante, si hay subvencionistas que se creen lesionados en sus derechos, acudan en vindicación de los mismos ante los Tribunales de Justicia, que tienen el camino expedito.

Tenemos especial satisfacción en consignar que, todos los lidiadores del domingo gozan de perfecta salud, y que los doce heridos del Corresponsal se reducen a uno solo, cuya herida es tan leve, que él ignora cuando y cómo se la causó.

Finalmente, diremos que la diversión del domingo no fué acuerdo de sociedad alguna, que no es cierto que se repartiesen invitaciones para a misma, y que en vista del éxito del ensayo referido, hay deseos de repetirlo, para en su día poder celebrar una becerrada pública, de carácter benéfico, a la cual, no dudé el nuevo Corresponsal aludido, que será invitado, si galantemente publica su nombre y apellidos.

Inca 28 Agosto 1913.

Juan Coli.

Juan Truyol.

AMOR DE PATRIA

*Quant les volgudes montanyes
Dexava 'l pobre catiu,
Plorat cullí d' una penya
Un brotet de romani.*

*Passá terres y fortunes,
Pero resant cada nit,
Besava 'l pobre, besava
Un brotet de romani.*

*Un dia d'hivern les ones
Tragueren un mort jay trist!...
Estret en la ma tenia
Un brot sech de romani.*

M. C. LL.

PUBLICACIONS REBUDES

Hem rebut el quadern n.º 18 de LECTURA POPULAR que ab el títol *Del món* publica una serie d'articles de la notable escriptora catalana Donya Dolors Monserdà de Macià, ben reputada com a novel·lista i poetessa.

Ab aquest quadern completa LECTURA POPULAR el seu volum I que constitueix un tom de 576 pàgines i amb la portada i index corresponent, per assumptes i noms d'autors, lo que acaba de fer més pràctica l'acurada col·lecció dels treballs literaris que integren el referit tom.

Tenim notícies de que s'han fet unes tapes expressives per la seva encuadernació, que's venen al econòmic preu de Ptes. 0'65, la que sembla un impossible. La encuadernació completa, 95 cèntims.

Felicitem coralment a la empresa. Això es fer-patria.

Noves d'Inca

LA CREU DE LA MINYÓ.—Gràcies a l'amabilitat de Mossen Guillem Pujades i explicacions que mos ha donades, hem tenguda ocasió d'examinar el dibuix de la Creu monumental que, com diguerem an el nombre passat, se tracta de reedificar an el Puig de la Minyó, amb motiu del Centenari constantinià.

Del dibuix, com a obra del intel·ligent mestre D. Bartomeu Ferrà, no cal dir-ne res. Massa coneguda i acreditada té dit senyor la seua fama i bon gust arquitectònic.

Les dimensions d'aquesta Creu, dependran de les llimosnes que oferesquin els seus devots i adoradors. An aquest propòsit, d'avui en envant, an aquesta Redacció i en casa de Mossen Guillem Pujades se rebran donatius per tal objecte.

Encara que no s'haja determinat en absolut, el dia que s'ha de beneir i deixar com a recordança del Jubileu constantinià, aquesta Creu; indubablement serà el meteix dia que s' senyalarà per guanyar dit Jubileu, i que probablement serà el segon diumenge d'octubre.

De ses innovacions que se introdueixen i de tot lo demés que se determinarà procurarem tenir al corrent a nostres benvolguts lectors, esperant que no tendran arronsades ses mans ni ses cames per ajudar i prendre part en les festes que's faràn.

SE JUGA.—Mos han acuat, an aquesta Redacció, lo meteix que si noltros fossen la Guardia civil, que a una casa nova, com una mitja taverna, de devers el Corté del soldats, se juga, no sabem si a lo prohibit, a lo privat o a lo granat; lo que si mos han dit que tot son atlotets que hi van a pendre-hi el mossatge i a donar a guardar els diners a qualque grandolàs.

Trasladam aquests rumors a nostres zeloses autoritats.

SOBRE LA SORDERA.—D. Miquel Bennassar, Metje-oculista, fill d'Inca i qu'està establert a Palma, mos fa sabre que'n vista dels bons resultats que'n la curació de certes sorderes produeix el sistema de la *Reeducació auditiva* s'armat d'un *Kinesiphone elèctric* qu'ès s'aparell que s'usa per dit tractament.

Es l'únic metge de Palma que posseeix aqueix aparell i que posa en nostra disposició i de sos parroquians, oferint els seus servicis professionals per l'aplicació de la *Reeducació auditiva* a son gabinet de consultes, carré de Peñals, 102.—1.º.

RETORNADA.—La setmana passada saludarem a l'Amon Bartomeu Fiol, fabricant de licors; de retorn d'una expedició que ha feta per França, Alemanya i Suïça.

Es vengut bò i tòt satisfet de les coses que ha vistes an aquestes nacions.

MALALT.—S'hi troba de bastant de cuidado, fa una quinzena de dies, el Sr. Batle de la ciutat d'Inca, D. Antoni Ramis.

Desitjám que nostra primera Autoritat civil recobri aviat la salut perduda.

CALOR QU'ACUBA.—Tota aquesta setmana ha feta una calor excessiva, que'n moltes ocasions és arribada als 40 graus, sens que bastás la serena de sa nit per refredar la temperatura. Les nits son estades caloroses com el dies i passades amb defici per molts dels habitants d'Inca.

Segons la dita popular, Sant Bernat, que cau dia 20 d'Agost, mos ha fet fatxada.

VIATICAT.—Está viaticat de dimars passat el distingit Secretari Judicial d'Inca, D. Joan Ribas. Avui hem anat a preguntar per ell, i sa familia

mos ha dit, que la milloria que se inicià després d'haver combregat va seguint, encara d'una manera lenta, de que mos alegrám en gran manera.

Ajuntament

Sessió del 18 de Joriol

Presideix el primer tinent de Batle D. Francesc Llabrés.

Assisteixen els regidors: Mateu, Fluxà, Gelabert, Noguera, Alzina, Cortés, Truyol i Pujol.

Llegida l'acta de la sessió anterior es aprovada.

Se dona compte que s'ha rebut avis de la casa Constructora de que les bombes de treure aigo ja están llestes.

S'acorda que'l Arquitecte municipal passi a Inca juntament amb el Sr. Salí, representant de la Casa constructora de bombes, per que dictaminen si convé posar-les a sa Font pública, si troba qu'en l'aigo que han trobada, el caudal és lo suficient per les necessitats d'Inca. La Comissió d'aigos podrà dispondre la instal·lació de les bombes, sens esperar que recaiguen altres acorts del Ajuntament sobre'l particular.

S'acorda cridar Mestre Bernat *El Ciudadà* per que fassi un pressupost per estanyar la cisterna de la Casa consistorial, que vessa, després d'haver-la adobada varies vegades.

S'acorda que'n el pressupost de preçó que s'ha de fer per 1914, sostengut per tots els pobles del Partit, s'hi incluesca una quantitat a'çada de 500 ptes. per costear el lloguer de casa an el Sr. Julge de Primera Instancia.

Se parla d'una partida de coses que fan constar que se diven extra-oficialment per manifestar la Presidencia que ha axecada la sessió. Pero com el periodista també pot dir les coses extra-oficials que consideri interessants pel poble, anam a consignar-les an aquesta crònica.

Se diu que la Junta del Gas posarà un plet al Ajuntament perque no li paga 25.000 ptes. que li deu de llum. Altres diuen que la Junta del Gas ha prèns un acort sobre'l particular i que lo més regular serà que passi una comunicació al Municipi demanant el compliment de ses obligacions.

El Sr. Cortés pregunta: ¿Que passa an aquesta casa? No tenim diners, están endeutats i fins se nos pert el crèdit.

El Sr. Secretari diu que mos trobám demunt el Setembre i encara no s'ha cobrat el consum. Ell, diu que ha pagat, però que s'en penet molt, donant entendre que hi deu haver quaicú que aconseia que *no paguin*.

El Sr. Alzina ha manifestat—diu el regidor mentat—que'n temps seu sols treien 8.000 pessetes dels arbitris, i ara s'en treuen 33.000, i no se veuen fer millores importants ¿per ont s'en van els diners? No s'han pagat el interessos an els subvencionistes del Corté.

El Cronista es d'opinió que se pert una cantidad grosíssima en partides fallides i que no's cobra, ni de molt, la cantidad presupostada.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

	Pesetes	
Bessó	a 135'00	el quintá.
Blat	a 18'00	la cortera.
Xexa	a 18'50	id.
Sivada	a 9'50	id.
id. forastera	a 9'00	id.
Ordi	a 10'50	id.
id. foraster	a 9'50	id.
Faves pera cuinar	a 20'00	id.
id. ordinari	a 19'00	id.
id. pera bestia	a 18'00	id.
Blat de les Indies	a 14'50	id.
Fasols	a 00'00	id.
Monjetes de confit	a 37'00	id.
Id. Blanques	a 40'00	id.
Siurons	a 00'00	id.
Porcs	a 00'00	el quintá.
Safra	a 3'00	s'unsá.
Figues seques	a 00'00	el quintá.
Aubarcocs	a 00'00	
Garroves	a 0 00	

JOGS DE NÚMEROS

—¿Se pot sebre, o endevinà es número de reals, duros, pesetes... qui un té an es pensament o dins se buxaca?

—Si, i ben aviat.

—¿Pareix imposible! ¿I com se fa?

—Posa intenció i jo t'ho diré.

—Ja la tenc.

—Es número qu'has pensat ¿que té mitat exacte?

—No.

—Idò afagi-hi la mitat més un.

—Ja està.

—Es número que ara tens ¿que té mitat exacta?

—No.

—Idò afagi-li la mitat més un.

—Ja està.

—Ara diguem ¿quants de nous diferents se poren formà am so total qu'has format?

—Un, no més.

—¿Un?... idò es número que pensavas era 7.

—¡El dimoni ets; si que lu era! ¿I com es que lu has sabut? Ja m'ho pots dir i jo també feré d'endevinadero.

—Mira, es sa cosa mes tonta del món; fa's preguntes talment com jo les he fetes; i llevó prens 4 per cada nou des qui componen es

número total, afangint-li un 1 p'es primer i 2 p'es segón i ses unitats de residuo; surtirà es número pensat.

ECZEMPLES

Si es 8 el número pensat, afagint la mitat resultan 12, més la mitat, sumen 18. En 18 ehi ha dos 9; idò per cada un prens 4; dos cuatres fan vuit, que es el número de proposta.

Si es 5 el número, afagint la mitat i 1 més porque no's sená, seran 8; tornant afagi la mitat seran 12. Com en doize ehi a un 9, pe s'endevinà se pren 4 i 1, que s'ha tengut que afagi sa primera vegada, resulten 5, o sia el número proposat.

Cases per llogar

Una casa amb un corral a la carretera d'Alcudia, sense número, a unes portes vermeies. Informes: casa número 7 del mateix carré.

MALLORCA N.º 43 se alquila una habitación alta, con balcon, propia para estudiantes, oficinistas ó matrimonio sin hijos. Es muy hermosa y tiene luz y agua; y otra en la PLAZA DE ORIENTE n.º 15 de esta Ciudad.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR. 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA. CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas.—Abogado.

LLIBRERIA

D. EN MIQUEL DURAN

CARRÉ DE LA MURTA 5.—INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins sigüents de Mosen Ribet, d'En Ferrá, (Pare), d'En Tous i Marolo, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayá, d'En Garcia Rover, de N'Antonia M^a. Salvá d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor catalá).

Poetes Balears del sigle XIX.—*Lo Joglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels sigles XIII i XIV).
les Obres Rimades de Ramón Lull.

En PROSA mallorquina tenim: *Rundayes Mallorquines* d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galmés; *Aygos Forts* de D. G. Maurá; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrá.

En *Novel·les Castellanes* tenim existencia de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Premsa* i moltes altres que no están bareiades en sa moral católica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans que surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÁTICAS pel teatre católic o colegial també'n tenim un bon assolit format de les estenses colleccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; can *Calleja* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per esser un poble tant poc aficionat a la literatura no se'n puga trobar de sana, bona i barato que no fa mal d'uys ni mal de pits. Es ben segú que dençà que'l mon es mon a Inca no hi ha via liaguda una existencia venal mes grossa i escullida.